Під березу їжачок
Наносив сінця стіжок.

Хоч і знає їжачок,
Що під сіном спить грибок.

От прокинувся грибок,
А на нім лежить стіжок!..

— Ой їжаче, їжачок,
Забери кудись стіжок!.

Не послухався їжак:
— Проживеш ти, грибе, й так!

І розсердився грибок,
Вперся в землю — і стіжок

Розлетівся, наче пух.
Їжаку забило дух.

Сів і хлипає їжак:
— Я ж не знав, що буде так!..